

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

1. ผลมั่งคุดที่มีความแตกต่างของระดับความแก่ทั้ง 3 ระดับ โดยคัดจากระดับสีผิวนั้น ไม่ผลต่อมีค่าความถ่วงจำเพาะหลังการเก็บเกี่ยว แต่ค่าความถ่วงจำเพาะทั้ง 3 ระดับความแก่ มีค่าลดลงในช่วง 2 - 6 วันหลังการเก็บเกี่ยวตามลำดับ

2. ความถ่วงจำเพาะเฉลี่ยของผลมั่งคุดลักษณะต่างๆ มีค่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีเนื้อปกติ และกลุ่มที่มีอาการยางไหลมีค่าต่ำสุด รองลงมาเป็นผลที่มีเนื้อแก้วเล็กน้อย เนื้อแก้วปานกลาง เนื้อแก้วร่วมกับยางไหล และกลุ่มที่มีอาการเนื้อแก้วในระดับรุนแรง น้ำส่วนเกินที่ผลมั่งคุดได้รับและดูดซึมไว้ในเป็นปริมาณมาก เนื่องจากมีฝนตกหนักในระหว่างฤดูการเก็บเกี่ยวในการทดลองครั้งนี้ โพรงอากาศภายในเมล็ดที่ผุยุบไป และในเนื้อที่ฟามนั้น มีผลกระทบต่ค่าความถ่วงจำเพาะของมั่งคุดทุกลักษณะ ทำให้มีการกระจายตัวอยู่ในช่วงกว้าง ตั้งแต่ 0.95 - 1.080 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำ ($r^2 = 0.231$) โดยมีผลปกติส่วนมากสะสมอยู่ในช่วง 0.980 - 1.020 และผลที่มีอาการผิดปกติสะสมมากอยู่ในช่วง 1.020 - 1.080

ในการคัดแยกมั่งคุดเนื้อแก้วและมั่งคุดเนื้อปกติ โดยใช้ค่าความถ่วงจำเพาะ 0.980, 1.000, 1.016 และ 1.020 สามารถคัดแยกผลที่มีเนื้อแก้วและผลผิดปกติออกไปได้ร้อยละ 96.8, 82.3, 62.7 และ 49.3 ตามลำดับ และคัดเอาผลปกติกลับมาได้มากขึ้น เมื่อเพิ่มค่าความถ่วงจำเพาะที่ใช้ในการคัดแยกสูงขึ้นสามารถคัดผลปกติกลับมาได้มากขึ้น แต่มีประสิทธิภาพและความแม่นยำในการคัดแยกจะต่ำลง

3. การคัดแยกมั่งคุดเนื้อแก้วและมั่งคุดเนื้อปกติ โดยใช้ X - ray CT สามารถให้ภาพที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างผลปกติกับผลที่มีอาการเนื้อแก้ว และผลที่มีอาการผิดปกติลักษณะต่างๆ ได้ และให้ความสัมพันธ์กับค่าเลข CT ที่อ่านได้ ณ ตำแหน่งนั้นๆ ด้วย โดยภาพ CT ที่ได้สามารถชี้บ่งถึงลักษณะเนื้อแก้ว ยางไหล และเนื้อแก้วร่วมกับยางไหลได้ นอกจากนี้ยังสามารถบ่งบอกลักษณะของผลปกติที่มีน้ำขีมน้อยในเปลือก และในผลผิดปกติยังแสดงให้เห็นโพรงอากาศจากเนื้อฟาม และเมล็ดที่ผุสับในเนื้อผลได้ ในขณะที่วิธีความถ่วงจำเพาะไม่สามารถคัดแยกผลที่มีลักษณะดังกล่าวออกจากผลผิดปกติได้